

מ"ת 15830/11/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד מהדאוי

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 15830-11-16 מדינת ישראל נ' מהדאוי(עציר)
תיק חיצוני: 461933/2016

בפני	כבוד השופטת אתי כרייף
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	מוחמד מהדאוי (עציר)

החלטה

לפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים .

כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של כניסה לישראל שלא כחוק, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1951, גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413 ב לחוק העונשין , תשל"ז-1977 , נסיון גניבת רכב - עבירה לפי סעיף 413 ב +25 לחוק, והיזק לרכוש במזיד - עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

כתב האישום מונה ארבעה מתלוננים שונים, בעלי כלי רכב, אותם החנו במועד הרלוונטי לאישום בחניון תת קרקעי משותף ברחוב יוני נתניהו בפתח תקווה (להלן : "החניון").

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 27/10/16 בין השעות 02:00-04:00, הגיע הנאשם ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה לחניון .

בנסיבות אלה , ניגש הנאשם והאחר לכוון מצלמות האבטחה והסיטו אותם .

בהמשך, הנאשם התפרץ לרכבו של המתלונן גילאור יחזקל בכך ששבר את חלון הרכב הקדמי ימני, פירק את מערכת ההצתה והחשמל וניסה לגנוב את הרכב .

כמו כן, התפרץ הנאשם לרכבו של יניב צמח, בכך ששבר חלון קדמי ימני, סוויץ' ודשבורד וניסה לגנוב את הרכב .

כן התפרצו הנאשם והאחר לכלי הרכב של המתלוננים שלום סנקר ושמעון גרובמן וגנבו אותם .

בנסיבות המתוארות שהה הנאשם שהינו תושב האזור מבלי שהיה לו היתר או אישור מאת המנהל .

המשיב נעצר בהתאם לצו מעצר, בביתו בשטחים ביום 1/11/16 בפעילות משולבת של צה"ל והמשטרה .

טענות הצדדים:

ב"כ המבקשת חזרה על הבקשה בהדגישה את הראיה המרכזית בתיק - סרטון מצלמת האבטחה בחניון, שם למעשה נראה המשיב בבירור כשמסקפי הראיה שלו תואמים את המשקפים אותם הרכיב ביום מעצרו כפי שצולם בתחנת המשטרה. הפנתה היא לזיהוי המשיב במצלמות ע"י שוטר שמזהה אותו.

ביחס לעילת המעצר נטען כי בשים לב לעברו הפלילי המכביד, למיחוס לו ולמקום מושבו קיימות עילות מעצר של מסוכנות וחשש מפני הימלטות .

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה.

נטען כי הגם שהדמות העולה בסרטון מצלמות האבטחה אכן דומה למשיב - לא ניתן להסתמך על ראיה יחידה זו כממצא שאין בו כל ספק .

נטען כ גם אם המשיב זוהה ע"י שוטר כפי שעולה ממזכר בתיק החקירה - הרי שמדובר בשוטר שראה את המשיב בשנת 2009 ולא לאחרונה .

ביחס למשקפיים - נטען כי אין בהם כל מרכיב ייחודי שיש בו כדי להעיד על זהות מוחלטת בין המשקפיים הנראים בסרטון ובין אלה שמרכיב המשיב .

הודגש כי היה על המאשימה לערוך חו"ד מז"פ ולכלל הפחות לעמוד בבקשתה לעניין זה כפי שנטען במסגרת מעצר הימים.

לחילופין נטען כי גם אם לא תתקבל הטענה, הרי שיש להורות על שחרורו של המשיב נוכח החולשה בראיות וכן היות

שמדובר במי שחרף עברו, ניכר כי חזר לדרך הישר כאשר מזה 4 שנים אין לחובתו כל תיק פתוח, הוא מנהל חברת תיירות גדולה וניסיון העבר הוכיח כי אין כל חשש להימלטות מהדין.

כל אחד מהצדדים הגיש פסיקה התומכת בעמדתו.

יוער כי הובהר לי במהלך הדיון לבקשתי, כי הבקשה לא נשלחה למז"פ לצורך זיהוי פנים. נטען כי ממילא בחוות דעת כזו היה כדי לחזק את הראיות הקיימות בעניינו.

דין והכרעה:

השאלה המקדמית בעניינו של המשיב היא האם יש די בחומר הראיות כדי לעמוד ברף הנדרש של "ראיות לכאורה" כהוראת סעיף 21(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו - 1996 - כטענת המבקשת, או שמא לכל הפחות קיימת חולשה בראיות שבעטיה יש להעדיף קביעת תנאי שחרור ביחס לעורר - כטענת הסנגור.

לאחר ששמעתי טענות הצדדים ובחנתי את חומר הראיות הגעתי לכלל מסקנה כי קיימות ראיות לכאורה המעידות על מעורבותו הלכאורית של המשיב במיחוס לו בכתב האישום.

אין חולק כי הראיה המרכזית בחומר החקירה תיעוד מצלמות אבטחה בחניון בו בוצעו ההתפרצויות ונגנבו כלי הרכב.

צפיתי בסרטון מצלמת האבטחה, ועם כל הזהירות הראויה, עולה ולו לכאורה כי ניתן לזהות את המשיב, פניו גלויות, כשעליהן משקף זהה לזה שהרכיב בעת מעצרו.

תיעוד המשיב ומשקפי הראיה שלו עולים בקנה אחד עם צילומו ביום שנעצר, מספר ימים בודדים לאחר האירוע המתואר בכתב האישום.

השוטר יונתן ברכה, מיחידת אתגר, ערך מזכר ביחס להיכרותו ולזיהויו את המשיב עמו שהה משך מספר ימים, השוטר מצין כי כינויו של המשיב הוא "אבו אלפוראס" והמשיב בחקירתו תחת אזהרה מיום 1/11/16 בע. 3.ש. 54 מעיד בעצמו על כינוי זה.

עוד בחומר החקירה עדויות המתלוננים, תיעוד ותיאור הנזק וחקירות תחת אזהרה של המשיב מהן עולה הכחשתו

הגורפת גם לאחר שהוטח בפניו סרטון האבטחה והיעדר רישיון נהיגה ישראלי.

אני ערה לטענת ב"כ המשיב ביחס להיעדר ראיות פורמזיות לרבות העדר חוות דעת מז"פ הגם שנטען כי קיימת ואולם לטעמי אין בכך כדי להצביע על "פירכה מהותית" שיש בה כדי להפחית ממשקל הראיות כנגדו, שעה שקיים תיעוד מצולם בו נראה המשיב לכאורה אשר זוהה כאמור ע"י שוטר אותו ונתפסו באמתחתו משקפיים זהים לאלה שנראה מרכיב בחניון במועד האירוע. כל אלה ייבחנו בהליך העיקרי.

הלכה היא, כי בשלב זה של ההליך בו נדרש בית המשפט לוודא קיומן של ראיות לכאורה, אין להידרש לראיות שאינן קיימות בתיק החקירה, כי אם לראיות הקיימות בו. אין עסקינן במחדל חקירתי חמור כגון חסר בדיקת טענת אליבי, או חסר בבדיקה שיש בה כדי לזכות את העורר מהחשדות המיוחסים לו (ר' בש"פ 9270/03 בראט נ' מדינת ישראל (28.10.03); בש"פ 757/91 חזן נ' מ"י (6.3.91)).

בעמ"ת 42659-9-15 דובר בראיה מרכזית ויחידה שעניינה זיהוי בסרט אבטחה. נקבע שם כי מתקיימות ראיות לכאורה ואולם מאחר ומדובר בראיה יחידה הרי שיש מקום לבחון שחרור של נאשם חרף היותו תושב האזור ואולם נוכח עברו הפלילי הורתה היא על מעצרו. הייתי עשויה לשקול שחרור לחלופה אלמלא עברו הפלילי.

מכאן לעילת המעצר, אציין בקצרה כי העבירות המיוחסות לעורר הן עבירות רכוש המקימות עילת מעצר נוכח טיבן שעה שנעברו בצוותא חדא, בשעת לילה מאוחרת, כשהמשיב והאחר עוטים בגדים ארוכים וכפפות, תוך שימת לב למצלמות האבטחה בחניון וניסיון להסיטן על מנת שלא ניתן יהיה לאתרם, כאשר המשיב הינו שוהה בלתי חוקי.

לטעמי בנסיבותיו של המשיב ובנסיבות המעשים שיוחסו לו קיים חשש ממשי כי העורר יסכן את בטחון הציבור ויימלט מאימת הדין ככל שישוחרר. חשש זה מתעצם בהינתן עברו הפלילי של העורר הכולל 6 הרשעות בעבירות דומות - שהייה בלתי חוקית, מספר עבירות גניבת רכב, פריצה לרכב, קבלת רכב או חלקי רכב גנובים, נהיגה בקלות ראש, הפרעה לשוטר, התחזות לאחר שיבוש הליכי משפט ועוד בגין ריצה מאסרים ממושכים בפועל.

נתתי דעתי לטענת ב"כ כי המשיב הוכיח שניתן לסמוך עליו שעה שהתייצב להליכים קודמים בעניינו.

סבורני דווקא כי לא היה בהליכים הקודמים כדי להרתיע אותו מלשוב ולהפגין תעוזה רבה בחזרה על מעשיו בהיותו שוהה בלתי חוקי, כאשר בעברו יש ריבוי עבירות שיש בהן כדי להעיד על הקושי ליתן בו אמון.

גניבות כלי רכב, כידוע, הן עבירות נפוצות וחמורות אשר יש בהן כדי לפגוע הן באיכות החיים ובביטחון האישי. כל שכן כשמדובר במשיב שהוא תושב שטחים שאז נוספת עילת מעצר.

בבש"פ 45/10 נקבע בין היתר כי **"המציאות דהאידינא , מוכיחה לצערנו כי תופעת המרדפים הולכת ונפוצה ועבירת רכוש יכולה לשנות חיש מהר את פניה ולהפוך לעבירה שיש בה סיכון ממשי לחיי אדם"**.

סבורני כי כל אלה מצדיקים מעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו, וכך אני מורה.

ניתנה היום, י"ב חשוון תשע"ז, 13 נובמבר 2016, בהעדר הצדדים.